

Іванчику-білоданчику (веснянка-гра)

Помірно, легко, грайливо
♩ = 100

Галичина. Запис та обробка Леопольда Ященка

1. І - ван - чи - ку = бі - ло - дан - чи - ку, по - плинть, по - плинть
по Ду - най - чи - ку. По - плинть, по - плинть по Ду - най -
чи - ку. Та й візь - ми гре - бін - чи - ка, роз - че - ши
ру - су ко - су ще й чор - не - нькі брів - ця. // - кі брів - ця.

2. І - ван - чи - ку = бі - ло - дан - чи - ку, у - мий со - бі
бі - ле ли - чень - ко, та вмий со - бі бі - ле ли -
чень - ко. та й візь - ми - ся по - під боч - ки, роз - че - ши
по - ка - жи нам сво - ї скоч - ки,
та й візь - ми гре - бін - чи - ка,

ру - су ко - су ще й чор - ньень - кі брів - ця. -// кі - брів - ця.

3. І - ван - чи - ку = бі - ло - дан - чи - ку, по - плинть, по - плинть
по Ду - най - чи - ку. По - плинть, по - плинть по Ду - най -
чи - ку. Та вмий со - бі бі - ле ли - чень - ко,

про - три со - бі ка - рі о - чень - ка. Гей!

Та й візь - ми - ся по - під боч - ки, Та й візь - ми - ся по - під пле - чі,
по - ка - жи нам сво - ї скоч - ки. по - ка - жи нам сво - ї ре - чі,
Та й візь - ми - ся по - під паш - ки,
шу - кай со - бі то - ва - риш - ки.

та й при - туп - ни чо - біт - ка - ми, зо - ло - ти - ми під - ків - ка - ми.

Та й візь - ми гре - бін - чи - ка, роз - че - ши ру - су ко - су

ще й чор - нень - кі брів - ця. // - кі брів - ця.

Іванчику-білоданчику,
Поплинь, поплинь по Дунайчику. (2)
Та візьми гребінчика,
Розчеши русу косу
Ще й чорненькі брівця.

Іванчику-білоданчику,
Поплинь, поплинь по Дунайчику. (2)
Та й візьмися попід бочки,
Покажи нам свої скочки,
Та візьми гребінчика,
Розчеши русу косу
Ще й чорненькі брівця.

Іванчику-білоданчику,
Поплинь, поплинь по Дунайчику. (2)
Та вмий собі біле личенько,
Протри собі карі оченька, гей!
Та й візьмися попід бочки,
Покажи нам свої скочки,
Та й візьмися попід пашки,
Шукай собі товаришки,
Та й візьмися попід плечі,
Покажи нам свої речі,
Та й притупни чобітками,
Золотими підківками...
Та й візьми гребінчика,
Розчеши русу косу
Ще й чорненькі брівця.